

Táncelőadások Párizstól Nottinghamig, a koncertmester szemszögéből

Különleges vendég szerepléseken vesz részt ebben a szezonban a Miskolci Szimfonikus Zenekar. Tavaly novemberben a milánói Scala balettkarával adták elő *A hattyúk tavát* Párizsban, márciusban pedig Nottinghambe utaznak, ahol Csajkovszkij másik balettjét, *A diótörőt* adják elő. *A darabok hegedűszólóit játszó, és az együttesben koncertmesteri posztot betöltő Kaulics-Nagy Zsófiával a turnékról beszélgettünk.*

„Bár nem tartozik a zenekar profiljába, nem jelent gondot az sem, ha balettet kell kísérenünk. Csajkovszkij zenéje szerencsére mindenkire közel áll, legyen szó szimfóniáról, versenyműről vagy balettmuzsikáról. Néhány előkészítő próbával, amit itthon a művészeti vezetőnk, Gál Tamás tartott, a zenekar helytállt ebben a darabban is. Az élő tánc kíséreténél még jobban kell figyelni a karmester jelzéseire, hiszen nincs két egyforma előadás, a tempók minden előadáson változhatnak, s bizony változtak is...” – számolt be Zsófia a tapasztalatokról.

A Miskolci Szimfonikus Zenekar novemberben kéthetes vendég szereplésen kísérte a milánói Scala balettkarát, hat alkalommal adták elő Párizsban *A hattyúk tavát*, a négyezer néző befogadására alkalmas Kongresszusi Központban – minden alkalommal közel teltházzal.

„Az előadásokat a bolgár származású Rossen Milanov dirigálta. Kicsit mindig tartunk az ismeretlen karmestertől, leginkább a viselkedésétől, temperamentumától, a zenészekhez való viszonyulásától. A muzikus érzékeny ember, a miskolci zenekar különösen az. Rendkívül odaadó tud lenni, ha emberi szót, kedvességet, türelmet kap. Szerencsére fantasztikus volt a karmester e tekintetben is. A maestrót megszerette a zenekar, kedves volt és remek próbákat tartott. Úgy éreztük, ő is élvezte az együttesünkkel folytatott, közös munkát. Reméljük, hogy a jövőben Miskolcon is dolgozhatunk vele, s a közönségünk is megismerheti.” Hozzáteszi, sajnos a balettprodukciókból nem sokat láttak, nagyon mély volt a zenekari árok, viszont a párizsi publikum nagy lelkesedéssel fogadta az előadásokat, az összes este tetszést aratott.

„Koncertmesterként általában nagyobb teher hárul az emberre, mint egy tuttistára, hiszen közvetlenebb a kapcsolata

Kaulics-Nagy Zsófia, a Miskolci Szimfonikusok koncertmestere

a karmesterrel, s nagyon pontosan kell követnie és közvetítenie a dirigens minden mozdulatát. Ráadásul *A hattyúk tavában* két hegedűszólóra írott tétel is van, amelyre a főszereplők pas de deux-ket adnak elő. Jelentős kihívást jelentenek, hiszen két, egymástól teljesen eltérő karakterű muzsikáról van szó, rengeteg hanggal, kényes állásokkal. S az egyik tételben a hárfával kell összhangban játszani, amihez később még a csellósóló kapcsolódik, így alakul a trió... A párizsi helyszínen nehéz volt a dolgunk, hiszen egyáltalán nem láttuk egymást. A hárfás több pulttal a hátam mögött ült, őt kizárólag a hangosításból hallottam, a csellista pedig hiába ült volna szemben, viszonylag közel, kettőnk között éktelenkedett – a hangosí-

tás miatt – egy hatalmas láda. Így kizárólag a karmesterre támaszkodva és egymást »érezve« kellett muzsikálnunk!” Azonban így is sikert arattak, olyannyira, hogy márciusra Angliából kaptak felkérést. Hat előadásra kell közreműködniük Nottinghamban, *A hattyúk tava* mellett háromszor a *Diótörőt* kell kíséreniük.

„Itthon tartunk előkészítő próbákat, de most egy másik, orosz karmesterrel, és egy másik együttesel szerepelünk majd, ami megint nagy kihívásokat jelent, és gyors reagálásokat követel a zenészeketől. Koncertmesteri szempontból is nehezebb a feladat, hiszen a hegedűszólós tételeknél új muzsikustársakat kapok a hárfás és a csellista személyében, egy idegen karmesterrel... S hat nap alatt két darabra is koncentrálni kell.”

Később pedig Párizsba is visszatérnek a miskolciak, hiszen a jövő évadra szintén van felkérésük, akkor Mozart Jupiter szimfóniája és Requiemje lesz műsoron a Champs-Élysées Színházban.